కేయాస్ కథ

అఘోరమైన కేసు

“గురో !”

“ఏంటి, భద్రం ?”

“మనం పుస్తకం వొదిలి నెల యింది, గురో. ఆ పుస్తకాలు కొనే ఆయన తక్కెడ బుజా నేసు కుని మూడుసార్లు తిరిగిపోయాడు, కొత్త పుస్తకం వచ్చిందా అని అడుగుతా !”

నేను పెద్దగా హూప్పు విడిచి, “బుర్ర పని చెయ్యడం లేదు, భద్రం. ఒక్క కేసు — ఒక్క మంచి కేసు— వస్తే లక్షపుస్తకాల కెత్తుగాదూ ?” అన్నాను.

“[illegible] బడి, అల్లుడు సమిన్ను డిటెక్షన్ దించాడా లేదా, అని అడిగాడు. దాని వైనం ఇంకా మాకు అంతు జిక్క లేదు, మావా, అన్నా. మరి ఈపూట వస్తా నన్నాడు.”

టి. వి. శంకరమ్

“సరే రానీ. ఆ సయించు గొడప హంతు తేల్చుదాం.”

అంటుండగానే తలు పెవరో తోసిన ట్టయింది. అన్ని అంగులూ, చెవులకి రింగులూ ఉన్న ఒక ఆడకూతురు గుమ్మంలో నిలబడి, “మీకు హబ్యంత రం లేకపోతే—” అన్నది.

నేను చాపమీద నా పక్కన చోటు చూపిస్తూ, “హబ్యంతరం లేకపోతే—” అన్నా. నాపక్కనొచ్చి కూచున్నది.

“పెద్ద కేసు తెచ్చాను. ఇది మీరే పరిశోధించాలి,” అన్నది.

“హ త్తెరీ ? కేసే ! ఏదీ ?” అన్నాను హాశ్చర్యపడి.

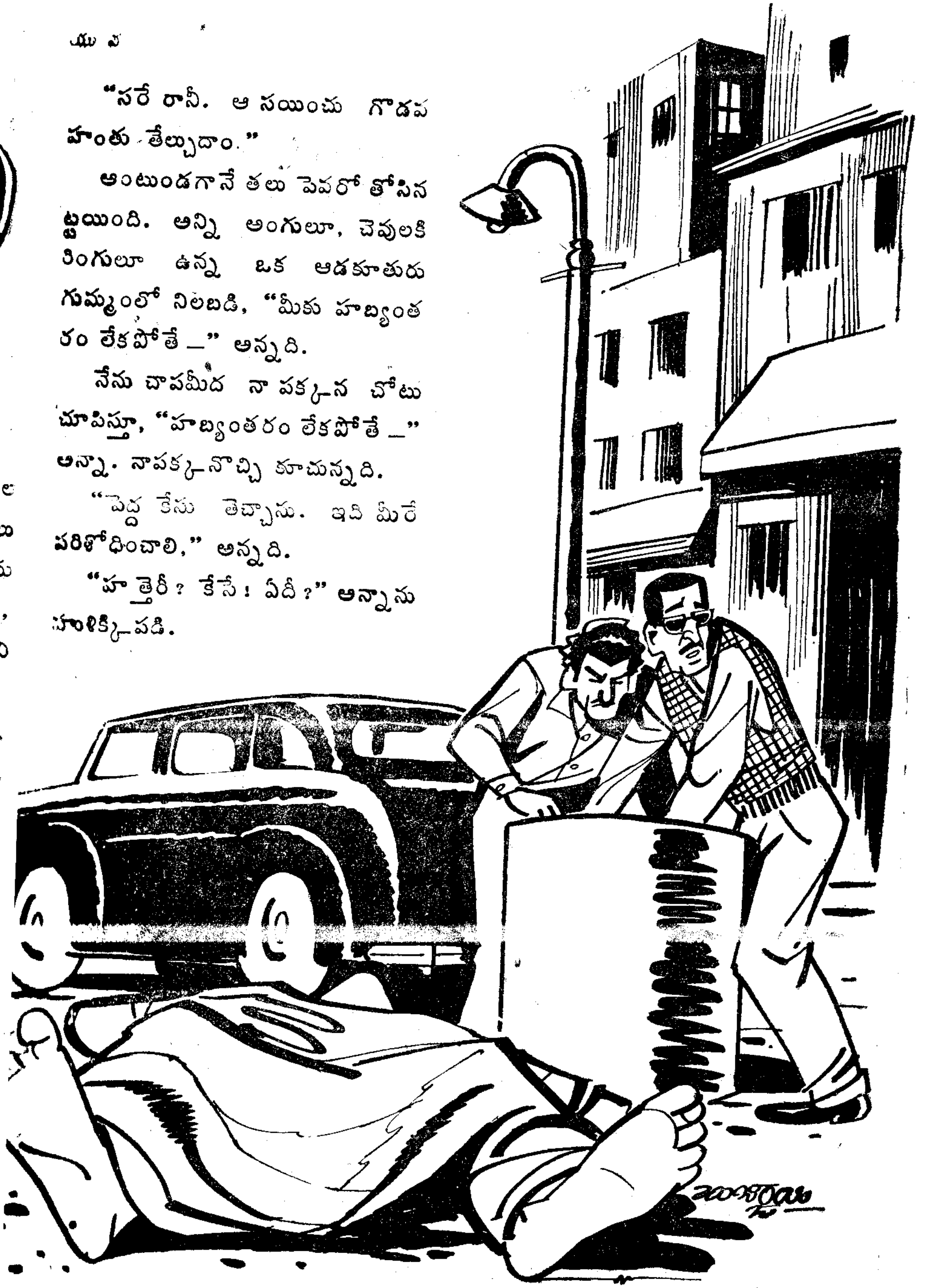

"నేను చాకలిపేట గొందిలో ఒక మార్వాడీ వద్ద ఉంటున్నాను. మీరు అన్నీ ఇట్టే తెలుసుకునే డిటెక్టివు గనక దాచ కుండా చెప్పేస్తాను. నన్ను మార్వాడీ ఉంచుకున్నాడు. నేను పతివ్రతను."

"అబ్బా పెద్దకేసే." అన్నా.

"ఇంకా ఉంది. మా మార్వాడీ ఈ మధ్య కొన్ని వజ్రాలు కొని వాటిని కాగితంలో చుట్టి అమ్మకానికి పెట్టాడు. కొందరు కొనటానికి వచ్చారు. కాగితం విప్పకుండా కొంటేనే అమ్ముతానన్నాడు మార్వాడీ. మార్వాడీ నమ్మకంమీద ఒక రిద్దరు కొని చచ్చారు. ఆ దెబ్బతో మార్వాడి మీద లోకానికి నమ్మకం పోయింది."

"చచ్చిన వాళ్లు మార్వాడీ మీద కేసు పెట్టారా? డిటెక్టివులను పిలిపించారా?"

"చచ్చినవాళ్లేం కేసు పెడతారూ? అదీగాక వాళ్ల కెవరూ ఉండి ఉండరు. చెట్లకింద పడుకునే బిచ్చగాళ్లయి ఉంటారు. తరవాత నా మార్వాడీ [illegible] చేశాడంటే మిగిలిన వజ్రాలపొట్లా లన్నీ తీసుకుపోయి చెత్తగుంటలో వేసేశాడు."

"మంచి యెరువవుతుంది."

"వేలకు వేలు ఖరీదుచేసే వజ్రాలు ఎరువైతే ఈ రింగులు పెట్టుకు తిరుగు చున్న నా ప్రాణం ఎంత ఉసూరు మంటుందో ఆలోచించండి.

"పోనీ వాటిని ఏరుకుంటే?"

"చచ్చిపోతే?"

"మార్వాడీ వాటిని చేత్తో ముట్టుకో లేదా?"

"ముట్టుకున్నాడు. పొట్లం విప్ప లేదు. విప్పితేనే చస్తారు."

"అయితే తీసుకొచ్చి ఇనప్పెట్టెలో పెట్టేసుకుంటే సరి. అందులో ఏ పాములూ, పురుగులూ ఉన్నా కొద్ది రోజుల్లో చస్తయి. అసలిదంతా ఏమిటని మీ మార్వాడీని అడగరాదూ?"

"మాకు మాటల్లేవు. కేయాస్‌గారూ, మీరే దీన్ని పరిశోధించాలి."

"చెత్తగుంటనా? హబ్యంతర వేవిటి? ఏం, భద్రం."

"లడీ, గురో."

"అయితే నా టాక్సీలో ఎక్కండి."

"వద్దు వద్దు. దారిలో బోలెడన్ని క్లూలు ఏరుకోవాలి."

పతివ్రత వెళ్లిపోయింది.

నేనూ, నా చొక్కా పట్టుకుని భద్రం [illegible] కుంటూ. కొంతదూరం పోయేసరికి మా కాళ్లకు ఒక తీగె అడ్డం తగిలింది.

"ఇది ఏం తీగె అయుంటుంది, భద్రం?" అన్నాను.

"యెదక బోయిన తీగే, సందేహ వేటి, గురో?" అన్నాడు భద్రం.

"అయితే ఎవరన్నా క్లూలు మాట్లాడు కుంటున్నారేమో విను," అన్నాను.

అంటుండంగానే మాకు మాటలు వినపడ్డయి. "ఒరే చాకలిపేట గొందిలో....చెత్తగుంట....వజ్రాల పొట్లాలు....ఎత్తుకొచ్చి ఇయ్యాలి....ఈనాం."

"ఈనాం కొట్టేద్దావేటి, గురో?"

"ఈ కేసులో నాకు ఒక్క నయా నయిసాకూడా వద్దు. దొరక్క దొరక్క కేసు దొరికితే నువు ఈనాం అంటా వేవిటి?" అని భద్రాన్ని మందలించాను.

మాకు క్లూ లిచ్చిన వాళ్లు టాక్సీలో బయలుదేరారు. నేను టాక్సీ వెనక పరిగెత్తాను. నావెనక భద్రం పరిగెత్తాడు.

టాక్సీ గొందిలో ఆగింది. మేం చెట్టుకింద ఆగాం. టాక్సీలో మనుషులు చెత్తగుంటలోకి దిగి పొట్లాలు తీసుకుని పైకి వచ్చి మళ్లీ టాక్సీలో బయలు దేరారు. మళ్లీ మేం వెంట పరిగెత్తాం.

టాక్సీలో ఉన్న మనుషులు తలా ఒక పొట్లం తీసుకోవటం నాకు కొంచెం కనపడింది. డ్రైవరుకూడా స్టీరింగు [illegible] పగం కనపడింది. వాళ్లందరూ పొట్లాలు విప్పి ధామ్మని చచ్చిపోవటం పాతికా, పరకా కనపడింది.

టాక్సీ ఆగి పోయింది. మేం శవాల్ని అక్కడే ఉంచి విప్పని పొట్లాలనుంచి పడిన వజ్రాలను తీసుకుందా మన్నాడు భద్రం. నేను గట్టిగా కోప్పడ్డాను. "మనం డబ్బుకోసం ఈ కేసు పట్టా

మంటే ఆ పతివ్రత ఏమనుకుంటుంది?" అన్నాను.

మార్వాడీ ఇంటికి వెళ్ళాం. మార్వాడీ ఉన్నాడు. పతివ్రతా ఉన్నది. "నీ వజ్రాలు! ఏవిస్తావు?" అన్నాను.

"చెత్తగుంటలో పారేసినవి. నయా పైసా ఇవ్వను." అన్నాడు మార్వాడీ.

ఒకటి విప్పిచూడు, "నకిలీ ఏనుకు న్నావు. నిజమైనవి," అన్నాను.

మార్వాడీ ఆత్రంగా ఒక పొట్లం విప్పాడు. ఒక్క మెరుపు. అంతే! మార్వాడీ ఫైసలా!

"ఆ మెరుపేంటి, గురూ?"

"అసలు మిస్టరీ అదే. భద్రం!" అన్నాను.

"నీకింకా తెలీవా, అల్లుడా! అదొక యిదమైన పాము. ఒక మనిసిని కరిసిందంటే దాని యిసతో మనిసి సస్తాడు, మనిసి యిసానికి అది చసద్ది!"

హాశ్చర్యం! హత్యాశ్చర్యం! పతి [illegible] మావ కనిపించాడు.

"ఇదంతా ఏంటి, గవరయమావా?" అన్నాను.

"జలమలో ఎన్నడూ కేసు కేసు అననని ఫెమాణం చేస్తేగాని నీకు చెప్పేది లేదల్లుడా! నిచ్చేపంగా పుస్తకాలు సద్దుకోక నీకెందుకంట ఈ ఆరాటం?" అన్నాడు గవరయ మావ.

అందరమూ ఇంటికి బయలుదేరాం. గవరయ మావ కుంటుతూ, "ఆ డిటెక్టివాయిన్ని తన్నటంలో మోకాలు కాస్త జమికింది...నేను నీకు సవిన్సు వయినవంతా చెబితినిగదా, అంతు జిక్కలేదన్నావు శేవిటీ ?" అన్నాడు.

"నాకు ముందు నీ మిష్టరీ ఏవిటో చెప్పు, మావా !" అన్నాను.

"ఇదే మరి సవిన్సంటే. అన్నానని కోపవొద్దు, అల్లుడా. నువు డిటెక్టివగా పనికేరావు. ఇది కేసా ? పత్రాలు కాగితంలో చుట్టి అమ్మటవేంది ? కొనే నా కొడుకులు సూడకుండా కొనటవేంది ? ఆ మార్వాడీ ఎవర్ని సంపటానికి పొట్లాల్లో పావుల్ని పెట్టినట్టు ? నిచ్చేపవంటి [illegible] గందా అనుకుంటే ఈ దిక్కుమాలిన కేసుల్తో వున్న మతి కూడా కాలీచేసేసుకుంటుంటివే !"

"కేసు దొరికిన సంతోషంలో ఏహేవీ [illegible] వేం ?"

"అంతా సవిన్సనుకో ! నేనే ఆ పతిప్రతని. దారిలో నీకు యినపడ్డ మాటలు కూడా నావే."

"అంతగా ఎట్టా మారా వబ్బా ! అపుడు కూడా కనిపియలేదే !" అన్నాను హాశ్చర్యంగా.

"ఇదుగో, సూడో ! ఎగుజుకిరణాలు యిన్నావా ? యిన్లా ? అది మడిసిమీద యేశావంటే అస్తిపంజెరవై పోతాడు. ఎవికెలు తప్ప ఇంకేవీ ఉండవ్ ! ఓయ్ ! దానిమీద జడ్డు కిరణా లేశావనుకో. ఆ అస్తిపంజెరంతో నీ యిష్టవొచ్చిన మడిసిని తయారు చేసుకోవచ్చు. సూడో, మొదట ఎగుజు కిరణాలు మీద పోసేసుకుని అస్తి పంజెరవై పోయా !"

"హస్తి పంజెరమే ! హబ్బా !" అన్నాను.

"సూడో, ఆమైన మీద కొన్ని జడ్డు కిరణాలూ, ఎప్టా కిరణాలూ సప్టా కిరణాలూ యేసుకు నున్నా. పతిప్రతగా మారిపోయా నన్నమాట !"

"[illegible]ంద్రుఫుల్ ! [illegible]ంద్రుఫుల్ ! భద్రం! సయించు! సయించు! అన్నాను.

"గనకా....అల్లుడా, సయించుమాత్యవేం దనుకున్నావ్ ! రాయి, మంచి సవిన్సు పుస్తకాలు రాసి గుద్దించు. మంచి [illegible] నతో నే జెబుతాలే !"

గవరయ్య మావ మమ్మల్ని ఇంటి ముందు వదిలి కుంటు కుంటూ వెళ్లి పోయినాడు.

ఆలోచిస్తున్నాను.......

హెప్టా కిరణాలు ! సప్టా కిరణాలు ! సయించు ! తస్సదియ్యా, సయించు!....

పనిలేని మంగలి

ఎంతగానో రెక్కలు విరుచుకు ఉదర పోషణ చేసుకునే నాసిరకం పౌరుడు కూడా అచ్చగా తన సుఖం కోసమే జీవించడు; పెళ్ళాన్నీ, బిడ్డల్నీ సుఖపెట్టడానికికూడా కష్టపడతాడు. శక్తి సామర్థ్యాలు గల పౌరుల సంగతి చెప్పనే అవసరం లేదు. డబ్బుకోసమూ, అధికారంకోసమూ అడ్డమైన గడ్డీ కరిచేవాళ్లుకూడా తమ పిల్లల క్షేమాన్ని, [illegible] ఒక పంచ మహాపాతకుడు — కథలోనో, నాటకంలోనో జ్ఞాపకంలేదు — తన కొడుకే పారిపోయి, "ఈ పాపిష్టి పను లన్నీ ఎవరికోసం చేశా ననుకున్నావురా, [illegible]" [illegible] టప్పటికి కళ్లవెంట అశ్రుధారలు కారి పోయాయి.

సాధారణంగా పిల్లల కింత తిండి కూడా పెట్టలేని స్థితిలోనే తండ్రులుగాని, తల్లులుగాని ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటారు. డాక్టర్ జోసెఫ్ అలాంటి పరిస్థితిలోనే ఆత్మహత్య చేసుకుని ఉండాలి.

డాక్టర్ జోసెఫ్‌కు అధికారవర్గం అన్యాయం చేసినట్టు తెలుస్తున్నది. అధికారవర్గం కావాలని అన్యాయం చేసి ఉండదు. వాళ్లు ఇతర సమస్యలతో సతమత మవుతూ, డాక్టర్ జోసెఫ్ పిల్లలు తిన్నారా లేదా అనే విషయం ఆలోచించి ఉండరు.

అసలే దేశం మహత్తరమైన సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నది. ఏ క్షణాన ఏ క్రిమినల్ కేసులో ఇరుక్కున్నవాడు అకస్మాత్తుగా మంత్రి అవుతాడో తెలీదు; కాశ్మీరులో భాగం ఆక్రమించిన అయూబ్‌ఖాన్‌ను కౌగలించుకోవటమూ, హిమాలయాలను ఆక్రమించిన చౌ ఎన్ లాయ్‌ని ఢిల్లీకి ఆహ్వానించటమూ ఒకటే నన్న వాదంలో దేశద్రోహం ఉన్నదో [illegible] నెట్ మంత్రుల అవినీతి గురించి శ్రీ చింతామణీ దేశ్‌ముఖ్ దగ్గిర ఉన్న సాక్ష్యాధారాలను బయట పెట్టించటంవల్ల రాజ్యాంగానికి ఎక్కువ ప్రమాదమో, వాటి ఊసు ఎత్తకుండా నానబెట్టడం ఎక్కువ ప్రమాదకరమో తేల్చుకోవాలసి ఉన్నది; కేరళలో, పాపం, ముస్లిం లీగుకు ఒక్క మంత్రిత్వంకూడా రాకపోవడం గురించి దుఃఖించే వాళ్ళను